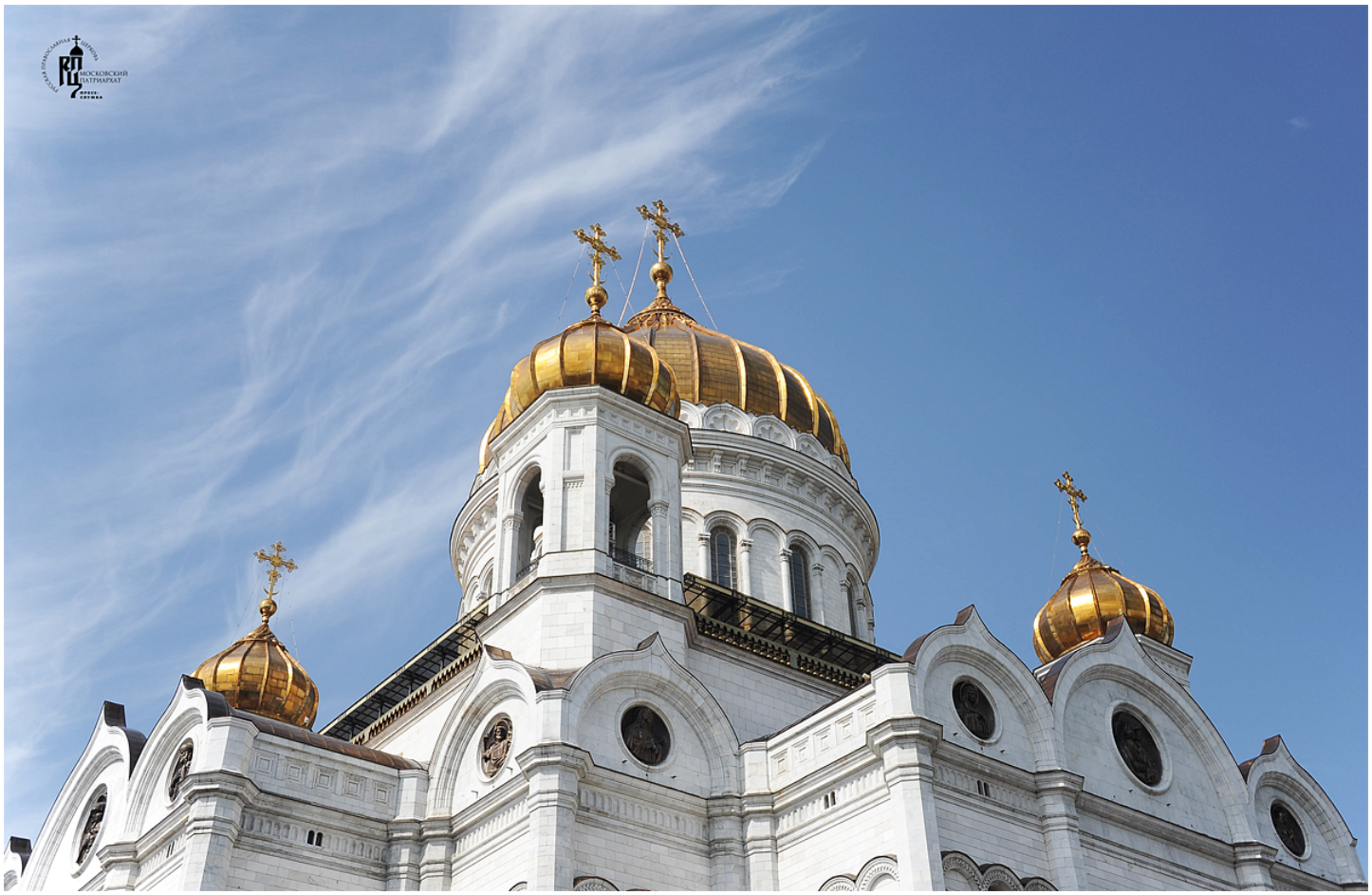
Πασχαλινὸν μήνυμα τοῦ Πατριάρχου Μόσχας καὶ Πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν κ.κ. Κυρίλλου



Πασχαλινὸν μήνυμα τοῦ Πατριάρχου Μόσχας καὶ Πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν κ.κ. Κυρίλλου

πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς, ποιμένας, διακόνους, μονάζοντας καὶ πάντα τὰ πιστὰ τέκνα τῆς Ῥωσσικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας

Πεφιλημένοι ἐν Κυρίῳ Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι ἀρχιερεῖς, σεβαστοὶ πρεσβύτεροι καὶ διάκονοι, θεοφιλεῖς μοναχοὶ καὶ μονάζουσαι, ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαί μου ἀγαπητοί,

Κατ'αὐτὴν τὴν *ἑορτῶν ἡμῖν ἑορτήν, καὶ πανήγυριν πανηγύρεων*, *τοσοῦτον,* κατὰ τὸν Ἅγιον Γρηγόριον τὸν Θεολόγον *ὑπεραίρουσαν πάσας, οὐ τὰς ἀνθρωπικὰς μόνον καὶ χαμαὶ ἐρχομένας, ἀλλ ἤδη καὶ τὰς αὐτοῦ Χριστοῦ καὶ ἐπ' αὐτῷ τελουμένας, ὅσον ἀστέρας ἥλιος* (Λόγος με΄ εἰς τὸ Ἅγιον Πάσχα), μετὰ χαρᾶς μεγάλης ἀπευθύνω πρὸς ὑμᾶς τὸν ἀρχαῖον καὶ διαχρονικῶς καινόν, τοῖς ἅπασι συνήθη καὶ συνάμα πτεροῦντα τὰς ἡμετέρας καρδίας παιᾶνα:

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Τὰ αἰσιόδοξα ῥήματα ταῦτα ἐμπεριέχουσι τοσαύτην δύναμιν ὥστε λάμπουσιν ἐξ αὐτῶν τὰ πρόσωπα τῶν ἀνθρώπων, πνευματικὴν εὐφροσύνην ἐκπηγάζοντα, καὶ ἐπὶ λέξιν μεταμορφοῦται ἡ περιβάλλουσα ἡμᾶς πραγματικότης: *Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε καὶ γῆ, καὶ τὰ καταχθόνια· ἑορταζέτω δὲ κόσμος, ὁρατός τε ἅπας καὶ ἀόρατος· Χριστὸς γὰρ ἐγήγερται, εὐφροσύνη αἰώνιος* (Κανὼν Ἀναστάσιμος Ἦχος α΄).

Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Σωτῆρος δὲν εἶναι ἓν ἁπλοῦν ἱστορικὸν γεγονός, ὃ μανθαίνομεν ἐκ τῶν ἱερῶν κειμένων. Εἶναι ὁ ἀκρογωνιαῖος λίθος τῆς πίστεως καὶ κατὰ τὸν Ἅγιον Φιλάρετον Μόσχας, εἶναι *ἀέναον ἄγγελμα, πηγὴ διαλογισμοῦ, θαυμασμοῦ, εὐγνωμοσύνης καὶ ἐλπίδος* (Λόγος εἰς τὴν Ἡμέραν τοῦ Ἁγίου Πάσχα).

Ἐν τῇ Ἐνσαρκώσει, τοῖς Πάθεσι καὶ τῇ Τριημέρῳ Αὐτοῦ Ἐγέρσει ὁ Σωτὴρ ἀνακαινίζει τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, ἀπαλλάσσει ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐξουσίας τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου, ἀνοίγει τοῖς ἀνθρώποις τὰς πύλας τῆς Οὐρανίου Βασιλείας καὶ δείκνυσιν ἡμῖν τὴν ὁδὸν πρὸς τὴν μετὰ τοῦ Δημιουργοῦ ἑνότητα. Εἰς τὸν Χριστὸν *τὸν κόσμον καταλλάξαντι τῷ Θεῷ* (πρβλ. Β΄ Κορ. 5.19) εἶναι ὅπου ἡμεῖς ἅπαντες ἔχομεν τὴν δυνατότητα ἵνα λάβωμεν τὴν υἱοθεσίαν καὶ δικαίωσιν, *οὐδὲ γὰρ*

ὄνομά ἐστιν ἕτερον ὑπὸ τὸν οὐρανόν...ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς...εἰ μὴ τὸ ὄνομα Ἰησοῦ...ὃν ὁ Θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν (πρβλ. Πραξ. 4. 10-12).

Ἡ ἀπὸ τοῦ τάφου Ἔγερσις τοῦ Σωτῆρος εἰς ἀθανασίαν μετατρέπει τὸν θάνατον, εἰς χαράν τὴν λύπην, εἰς ἐλπίδα τὴν ἀπόγνωσιν. Ἐν τῷ Σταυρῷ καὶ ἐν τῇ Ἀναστάσει ἀποκαλύπτεται ἡμῖν ὁ Θεὸς τῆς ἀπεράντου ἀγαθοσύνης καὶ τελείας ἀγάπης.

Ἡ ἐπίγνωσις αὐτῆς τῆς τοῦ παντὸς κατισχυούσης ἀγάπης τοῦ Θεοῦ ὑποκινεῖ ἡμᾶς εἰς εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν Δημιουργὸν καὶ ἐνδυναμώνει ἡμᾶς ἵνα ἀντεπεξερχώμεθα εἰς τὰς πλέον βαρεῖς ψυχικὰς καταστάσεις καὶ δυσκόλους περιστάσεις, ὑπερυψοῖ τῆς ματαιότητος τοῦ καθημερινοῦ βίου, συναντιλαμβάνεται εἰς τὸ διορθῶσαι ἡμᾶς τὰ σφάλματα τοῦ παρελθόντος καὶ διώκει τὴν ἀκηδίαν, ἥτις κωλύει ἡμῖν ἵνα ζήσωμεν ὁλοκληρωμένως καὶ προοδεύσωμεν πνευματικῶς.

Οὐχὶ σπανίως οἱ ἄνθρωποι ὑποκύπτουσιν εἰς τοὺς πονηροὺς λογισμούς, ὅτι τὸ κακὸν ἐπικρατεῖ καὶ θριαμβεύει, ἐνῷ τὸ ἀγαθὸν ἐμφανίζεται ἀσήμαντον καὶ ἀσθενές. Ἡ ἡμετέρα διάνοια ἀμφισβητεῖ τὴν δύναμιν τῆς Λυτρώσεως, ἣν ἐπέτυχεν ὁ Χριστός, ὁρῶσα τὸν πέριξ ἑαυτῆς θάνατον τῶν οἰκείων, ἀκούουσα ἐκ τῶν σελίδων τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου περὶ τῆς αἰωνιότητος τῶν βασάνων, τῶν ἡτοιμασμένων τοῖς ἁμαρτωλοῖς, καὶ παρατηροῦσα τὸν *κόσμον, ὃς ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται* (Α΄ Ἰω. 5, 19). Ἀλλὰ ἐπὶ χιλιετίας ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ μαρτυρεῖ πειστικῶς: ὁ Σωτὴρ ἐνίκησε τὴν ἁμαρτίαν, *ἔσβεσεν τὸν θάνατον καὶ ἐσκύλευσε τόν ᾅδην* (πρβλ. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Λόγος Κατηχητικὸς τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα). Ὁ Χριστὸς ὑπερίσχυσε τοῦ ἀναποφεύκτου τοῦ θανάτου καὶ τῆς καθολικότητος τοῦ κακοῦ, ὥστε ὁρῶμεν πλέον τὴν ἦττα αὐτῶν τοῖς ὀφθαλμοῖς τῆς πίστεως ἀπὸ τοῦ ἐπιπέδου τῆς ζωῆς ἤδη τοῦ μέλλοντος αἰῶνος, ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς Ἀναστάσεως.

Ἡ ἀπὸ τοῦ τάφου Ἔγερσις τοῦ Κυρίου ἡμῶν μιμνῄσκει ἡμᾶς οὐχὶ μόνον τοῦ πλέον σπουδαίου γεγονότος τοῦ παρελθόντος, ἀλλὰ καὶ μαρτυρεῖ τὴν ἐπικειμένην καθολικὴν ἀνάστασιν, *εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ* (Α΄ Θεσ. 4, 14). Ἡμῖν δὲ πρέπει, διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου, διὰ τῆς ἐπιτελέσεως τῶν ἔργων τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ ἐλέους, διὰ τῆς συμμετοχῆς εἰς τὴν μυστηριώδη ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας, ἵνα κοινωνήσωμεν τῆς νίκης τοῦ Χριστοῦ καὶ μείνωμεν ἀφοσιωμένοι Τούτῳ ἄχρι τέλους, ἐνθυμούμενοι τὰ τῆς Ἁγίας Γραφῆς: *ὑπομονῆς γὰρ ἔχετε χρείαν, ἵνα τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ποιήσαντες κομίσησθε τὴν ἐπαγγελίαν* (Ἑβρ. 10. 36).

Ἑπομένως, ἀγαπητοί μου ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαί, κατὰ τὸν Ἀπόστολον, *μὴ ἀποβάλητε οὖν τὴν παῤῥησίαν ὑμῶν, ἥτις ἔχει μισθαποδοσίαν μεγάλην* (Ἑβρ. 10. 35). Καὶ ἡ ἑορτὴ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἂς γίνῃ διαχρονικὴ ὑπενθύμησις τῶν ἀψευδῶν τούτων θείων ὑποσχέσεων, τῶν παρεχουσῶν ἡμῖν ἐλπίδα καὶ δυνάμεις εἰς τὰς πλέον περιπλόκους περιστάσεις. Ὁ θρίαμβος οὗτος

ἂς ἐμπνέῃ πάντας ἡμᾶς ἵνα ζήσωμεν ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ, γιγνώσκοντες ὅτι οὔτε ὁ θάνατος, οὔτε αἱ ταλαιπωρίαι, ἀλλὰ οὔτε τὸ κακὸν εἶναι εἰς θέσιν ἵνα ἐπικρατήσωσιν ἡμῶν, ἐὰν εἴμεθα μετὰ τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐν τῷ Χριστῷ, τῷ νικήσαντι τὴν ἁμαρτίαν, τὸν θάνατον καὶ πᾶσαν ἀδικίαν.

Ἂς *ἑορτάσωμεν δὲ τὸ*
Πάσχα τοῦ Κυρίου ἐν καθαρότητι βίου, χρηστοηθείᾳ καὶ ἔργοις ἀγαθοῖς (τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου. Ι΄ ἐπιστολὴ ἐπὶ τῇ Ἀναστάσει), ἵνα μεταμορφούμενοι εἰς καινὸν ἐν Χριστῷ ἄνθρωπον καὶ δουλεύοντες *Θεῷ ζῶντι καὶ ἀληθινῷ...ἀναμένωμεν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν οὐρανῶν, ὃν ἤγειρεν ἐκ τῶν νεκρῶν, Ἰησοῦν* τὸν ῥυόμενον *ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ὀργῆς τῆς ἐρχομένης* (πρβλ. Α΄ Θεσ. 1. 9-10).
Ἀμήν!

Ο ΜΟΣΧΑΣ ΚΑΙ ΠΑΣΩΝ ΤΩΝ ΡΩΣΣΙΩΝ

ΚΥΡΙΛΛΟΣ

Ἅγιον Πάσχα

2024

Το Μήνυμα είναι διαθέσιμο στις ακόλουθες γλώσσες:

Αγγλικά

Αζερμπαϊτζανικά

Απλοποιημένα Κινεζικά

Αραβικά

Αρμενικά

Γαλλικά

Γερμανικά

Γεωργιανά

Εσθονικά

Ινδονησιακά

Καζακικά

Κιργιζικά

Κορεάτης

Λετονικά

Λευκορωσικά

Λιθουανικά

Ουζμπεκικά

Ουκρανικά

Παραδοσιακά Κινεζικά

Ρουμανικά

Ρωσικά

Cebuano

Σερβικά

Τατζικικά

Τουρκικά

Τουρκμενικά

Μια πηγή: https://mospat.ru/gr/news/91721/